

"FARAS"

REVISTA D'EL FAR D'EMPORDA

Núm: 25

Juny 2004

Preu: 2€

Amb el suport de

Caixa de Girona

www.caixagirona.es

"FARUS"

REDACTORS

Esther Bartolomé
Alba Bayés
Cristina Bayés
Sara Bayés
Andreu Casas
Anna Company
Fina Company
Josep Maria Company
Jordi Company
Maria Company
Xavier Franco
Esther Jofre
Rosa Maria Moret
Mn Jaume Pratdesaba
Amau Sirvent
Josep Valls

LA MÉS

L'AMPA
L'Ajuntament
L'Escola
La Comissió de Festes

PORTADA

Fotografia Guanyadora
del I Concurs de
Fotografia de El Far
d'Empordà, Novembre
2003.
Autor: Jaume Arnall
Figueres.

CONTRAPORTADA

Bicicletada a Sant
Pere, aprox. 1948.

IMPRIMEIX

Copisteria Esteve

EDITA

Associació Juvenil
ATALAIA

Amb el suport de:

Diputació
de Girona

Un any més celebrem la Festa Major d'Estiu de El Far d'Empordà amb l'habitual Homenatge a la Gent Gran del poble. L'Atalaia edita aquest nou número de la Revista FARUS, la Comissió de Festes ha organitzat la Marxa de la Guilla rodafonts, partits de futbol, contes pels més petits, teatre i ball, i l'Ajuntament ha aprofitat per fer la inauguració de la nova Casa de la Vila. Considerem un senyal del tot positiu un fet com aquest, perquè vol dir que creixem, i que ens mereixem millors instal·lacions, com és en aquest cas les dependències de l'administració local. Però no hem d'oblidar la nova escola, la nova Biblioteca... Ara només ens cal que en gaudim, perquè és per nosaltres, és pels habitants del Far tot això.

Bona Festa Major !!!

LES
QUADRES
RESTAURANT

C. Baix, 2 • Tel. 972 50 68 91 • EL FAR D'EMPORDA

Instal·lacions

MORILLO

ELECTRICITAT - AGUA - GAS - CALEFACCIO

C. Oliva, 6 baixos - EL FAR D'EMPORDA

Tel. 972 50 41 29 - Mòbil 656 804 194

AGENDA

El bon temps ja és aquí. És nota a l'ambient: perquè tothom està més alegre, els dies són més llargs i aviat arribarà l'estiu. Però ara farem repàs del que s'ha fet al poble durant els dies curts de l'hivern.

La Festa Major de Sant Martí va tenir molt d'èxit, sobretot el I Concurs de Fotografia que l'ATALAIA va organitzar i que va guanyar el nostre alcalde, Jaume Arnall.

Durant les festes de Nadal, la Comissió de Festes va organitzar les tradicionals Quines. L'ATALAIA va fer una Quina Infantil i l'AMPA de l'Escola del Far també en va organitzar una per a recaptar fons per a les activitats extraescolars.

El dia 31 de Gener l'Ajuntament ens va convidar a tots els habitants a assistir al Concert de l'Orquestra de Cambra de l'Empordà al local social.

El diumenge 29 de Febrer es va celebrar el Carnaval amb l'actuació del grup d'animació País de Cotó i amb xocolatada per a tothom.

Durant el mes de Març, es va celebrar el FIGUERES FOLK al local social del nostre municipi, amb l'actuació de AL TALL el dia 12, LA MUSGAÑA el dia 19 i LA PRINCIPAL DE LA NIT i DE CALAIX el dia 26.

El dimecres 7 d'abril, l'ATALAIA vam organitzar uns tallers dalinians, per fer arribar l'obra de DALI als nens del poble durant l'any que se celebra el centenari del seu naixement.

El diumenge 25 d'Abril es va celebrar un Dinar de Germanor, per a recaptar fons per a la Fundació Josep Carreres i tot seguit es va fer una audició de Sardanes.

El Dijous 20 de Maig es va inaugurar la Biblioteca de la ZER Canigó, ubicada a l'Escola de El Far d'Empordà amb la presència de l'autora de Les Tres Bessones, Roser Capdevila.

Durant tot l'hivern, al local social, s'han fet els dimecres al vespre classes d'aeròbic amb la Catí per aquells que volem posar-nos en forma.

Sara Bayés, Juny 2004.

Els regals del concurs de fotografia

Escrit per Arnau Sirvent Ferrés

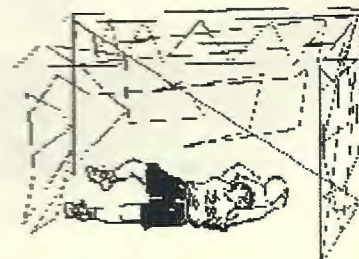
Durant la passada festa de Sant Martí **MOLTES** persones varen participar en el 1er. Concurs de Fotografia, i a tots ens van regalar un àlbum i tres rodets per fer fotos.

Aquest regals em van agradar molt, i per això volia donar les **GRÀCIES** als nois i noies de l' **ATALAIA**.

També volia explicar-vos com he fet servir aquest regals:

Amb els rodets vaig fer fotos al reis de l' Orient i la meva mare me n'ha fet moltes jugant a futbol amb el meu equip.

Aquestes fotografies les hem guardat en el àlbum que ens vau regalar.

NOTA.- Veieu el missatge ?

ACTA DE CONCESSIÓ DEL PREMI DEL 1R
CONCURS DE FOTOGRAFIA DE EL FAR
D'EMPORDÀ.

A El Far d'Empordà, a divendres, set de Novembre de l'any 2003, quant són dos quarts de deu de la nit, reunits al vestíbul del Local Social de El Far d'Empordà, d'una banda com a membres del Jurat els Srs:

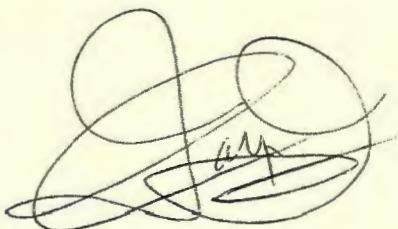
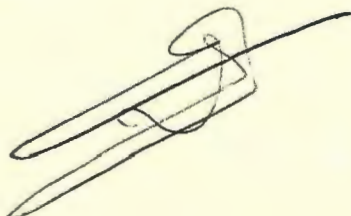
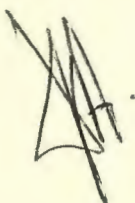
Pau Herrero
Xavier Torner
Josep Maria Company

persones destacades en el món de la Fotografia i la Publicitat, i de l'altra els membres de l'Associació Juvenil Atalaia,

Acorden que després d'una llarga deliberació degut a la qualitat de les obres presentades, crear un accèssit a la millor col·lecció de tres fotografies i adjudicar-lo a les obres numerades 6.1, 6.2, 6.3, presentades per Didia Holgado Gomez, de Figueres.

Així mateix, acorden per unanimitat concedir el primer premi a la fotografia titulada "El Far vist des del FAR" i presentada pel Sr. JAUME ARNALL FIGUERAS.

I en prova de conformitat signen els assistents:

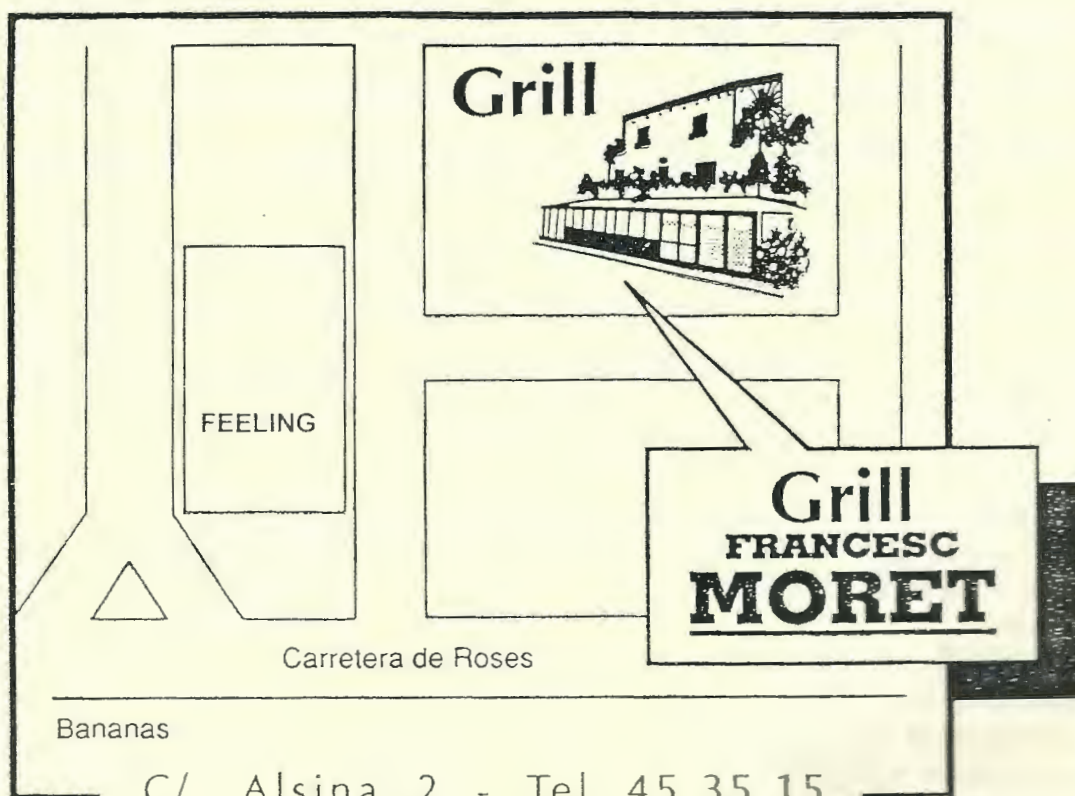

OBRES PIRINAIQUES, S.L.

Ctra. Figueres - El Far d'Empordà, Km 1
17469 El Far d'Empordà
Tel. 972-502716 FAX. 972-674197

**ESPECIALITAT EN CARNS A LA BRASA
OBERT FINS LA MATINADA**

C/. Alsina, 2 - Tel. 45 35 15

EMPURIABRAVA

JUSTÍCIA

Li semblà fins i tot corrent, a la Isabel, quan ell li pegà per primera vegada. De fet, encara recordava quan era petita i viva amb el pares i germans a la torreta a Castelldefels. La mare solia plorar per tots els racons de la casa després de barallar-se amb el pare. Alguna vegada ell li havia clavat una bufa, reacció acceptada per la senyora de Borrell, la mare, que havia estat educada per una completa entrega al marit. Ben mirat, ella era només això: la senyora de Borrell.

La Isabel, però, no plorà aquella primera vegada. No era una dona forta però, inexplicablement, cap llàgrima regalimà per les seves pàl·lides galtes que mai s'enrojolaven.

L'embaràs no trigà en arribar: era una nena. En Lluís, el marit, ni la va mirar. Sí, afirmà amb to grotesc, Berta ja em va bé. L'àvia de la Isabel se'n deia, de Berta.

En Lluís no parà fins aconseguir el nen: en Mateu. Quan es va fer gran, anaven plegats al camp de futbol els diumenges. En Mateu duia el número 8. els partits començaven molt aviat i a les tres ja estaven concentrats. La pobra Isabel s'havia d'afanyar a tenir el dinar a punt. Si algun dia s'havia endarrerit ja es podia fer a la idea que en Lluís no li ho deixaria passar.

La Isabel, sense cap dubte, vivia amb por. Li semblava que mai havia aconseguit dormir una nit sencera.

El pitjor era, no obstant, quan tornaven a casa després d'un llarg sopar amb el bufet d'advocats d'en Lluís. Els maltractaments, doncs, no són signe de falta de cultura. Com deia, en Lluís solia beure més del compte i es passava el sopar fent brometes cultes per tal de sentir-se instruït. Si la Isabel havia dit alguna cosa inapropiada, en Lluís descarregaria la seva fúria en arribar a casa. una vida difícil, per què enganyar-vos.

La Berta, finalment, es casà. La Isabel confiava que seria un bon noi i que la seva filla seria feliç al seu costat però li quedava certa recança ja que sabia que les aparences són capcioses.

En Mateu canviava constantment d'afecció: passà del futbol al tennis i, més tard, del tennis a l'hoquei. Tot plegat, un conjunt d'activitats que, en el fons, no reunien gairebé cap característica en comú. Així era en Mateu, refinat i voluble com el seu pare.

Tota la vida passà com una pel·lícula pels ulls de la Isabel. Recordà quan jugaven al riu amb l'Esteve, el seu germà petit, i caçaven papallones. Recordà també el dia que el seu pare guanyà el torneig de bitlles i, inevitablement, recordà el seu casament. Estava molt enamorada.

Tots aquests pensament esclataren al seu cap quan li clavà el ganivet a en Lluís. Tants anys de patiment acabaren en un instant fugaç. La Isabel creia que havia estat valenta i així fou.

Com entendria la llei aquell acte? No era important allò, aleshores. S'havia fet justícia.

Alba Bayés

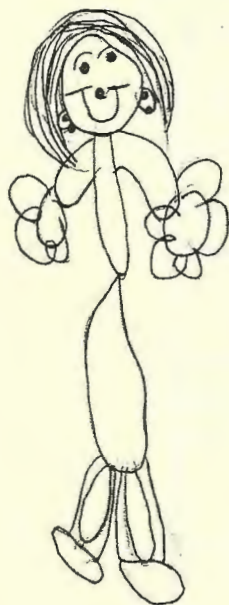
LA PÀGINA DE L' ESCOLA

ELS MÉS PETITS DE L' ESCOLA FEM P-3 I P-4. I SOM LA CLASSE DE LES PAPALLONES.

ESTEM MOLT CONTENTS PERQUÈ HA VINGUT A L' ESCOLA LA SRA. ROSER CAPDEVILA, CREADORA DE LES TRES BESSONES. SAP DIBUIXAR MOLT BÉ I ENS HA EXPLICAT EL CONTE D' EN PATUFET.

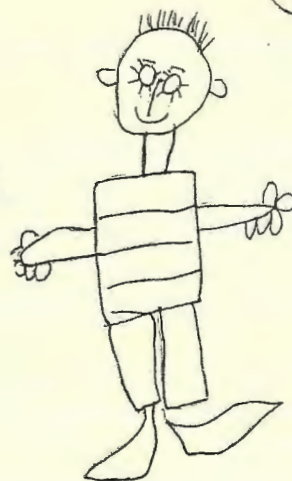
EVA (P-4)

MIREIA (P-4)

CRISTINA (P-3)

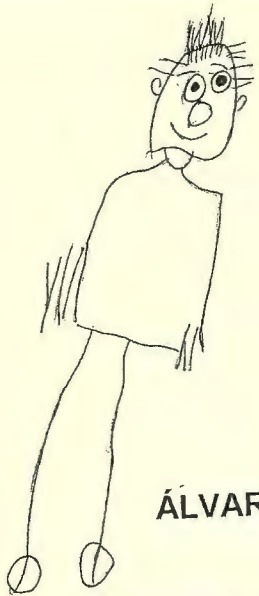

ERIC (P-4)

GUILLEM (P-3)

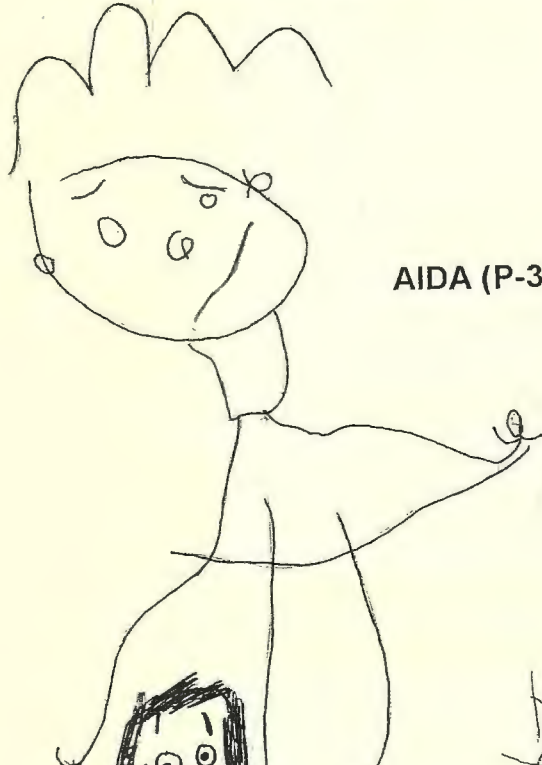
AQUÍ TENIU ELS NOSTRES DIBUIXOS AL COSTAT DE LA TERESA, L' ANNA, L' HELENA I LA BRUIXA AVORRIDA!

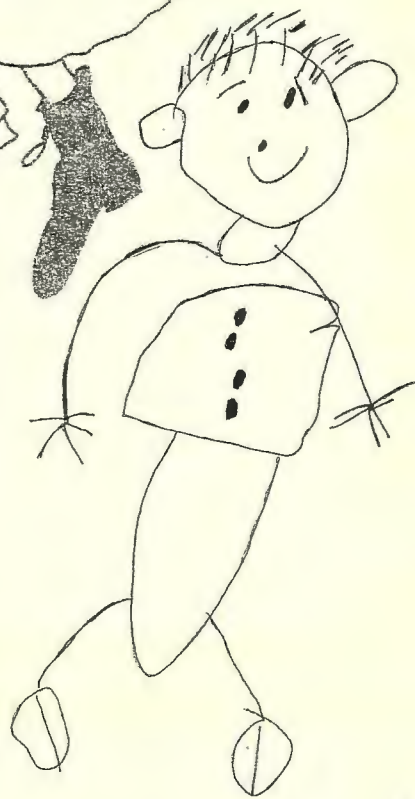
ÁLVARO (P-3)

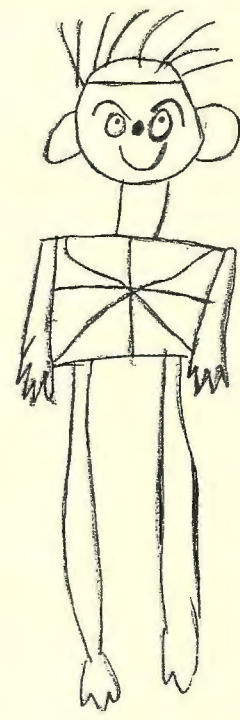
ANNA (P-4)

AIDA (P-3)

MARINA (P-3)

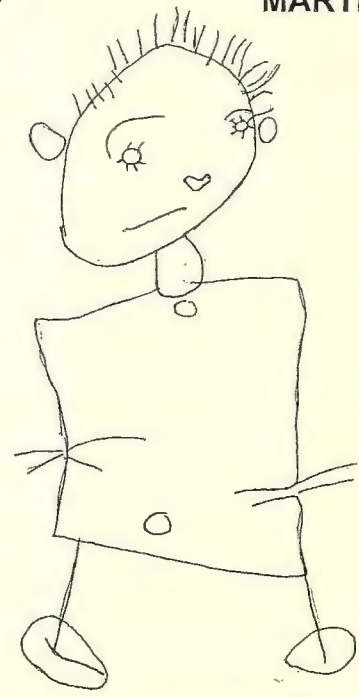
MARTÍ (P-4)

XÈNIA (P-3)

MARIA (P-3)

ERIK (P-3)

Jocs Florals

Aquest any per primera vegada al centre vàrem celebrar a l'escola els Jocs Florals.

Els alumnes de P-3 , P-4 i P-5 d'Educació Infantil i 1r i 2n de Cicle Inicial van participar representant gràficament la Llegenda de Sant Jordi amb els seus meravellosos i fantàstics dibuixos.

Els de P-3 , amb l'ajuda de la senyoreta Maria van dibuixar els elements que més els van agradar , a l'igual que els nens i nenes de P-4 que ja demostren millor les seves habilitats.

Els de P-5 , 1r i 2n havien d'acompanyar els seus dibuixos amb alguna frase que fes referència amb la llegenda .

Els dibuixos de tots ells van estar exposats a l'entrada del centre durant tota una setmana per tal que tots , alumnes , pares i mestres poguessin gaudir-ne i arribar a la difícilíssima decisió d'escollir un guanyador de cada categoria .

Finalment i després de moltes deliberacions , es va decidir atorgar els premis als següents alumnes :

P-3 : Cristina Cabrillana Coll.

P-4 : Martí Coll Mitjarila .

P-5 : Arnau Ibáñez Matamoros .

1r - 2n : Inès Juárez Gamundi .

L'acte va ser molt emotiu i cada nen va rebre un diploma de participació .

ELS ESCRIPTORS VISITEN L'ESCOLA

Aquests darrers mesos han visitat l'escola dos autors d'obres infantils i juvenils de renom. El primer va ser **Sebastià Roig**, empordanès del qual havíem llegit prèviament l'obra "El pla del doctor Bataverda". La seva estada a l'escola va ser molt profitosa per als alumnes del centre ja que vam tenir l'oportunitat de poder xerrar àmpliament amb ell. A partir d'un llistat de preguntes preparat pels mateixos nens i nenes, en Sebastià ens va explicar detalls de la seva obra, anècdotes del procés creatiu o com ho fa per inspirar-se a l'hora d'escollir els personatges.

En Sebastià Roig va demostrar saber posar-se a l'alçada dels seus lectors i amb llenguatge entenedor i molta simpatia va donar uns bons consells als alumnes sobre l'art d'escriure amb estil i gràcia.

La segona autora ha estat **Roser Capdevila**, mare real i literària de les famoses "Tres Bessones". Va ser la convidada d'honor de la inauguració de la Biblioteca escolar. La seva visita va causar molta expectació entre petits i grans i no va defraudar gens. Amb un entusiasme envejable, la Roser va explicar un conte a la mainada, va signar llibres i nines de les tres bessones a tothom que li ho va demanar i va donar color a la magnífica biblioteca que entre alumnes i professors, l'AMPA i l'ajuntament hem creat per a gaudi de tot el poble.

SERRALLERIA

Daniel Martínez Quer

C/ Indústria, 3
17485 Vila-Sacra (Girona)
Tel. 972 50 75 37 · Fax 972 67 01 28

INSTRUMENTS
SERRALLERIA

ALBERT CASANOVAS

Tel.: 608 43 38 23

**MAS SARGET
EL FAR D'EMPORDÀ
(17469)
972-510882**

Festa d'estiu 2004

4, 5 i 6 de Juny

El Far d'Empordà per Lluís Roure

El Far d'Empordà

Salutació

Hola amics!

Després d'aquestes últimes pluges, que semblava que no ens volien deixar mai, arriba la nostra festa d'estiu i esperem que després de tot, el temps ens deixi gaudir d'una mica de sol. Enguany la festa se celebrarà el dies **4, 5 i 6 de Juny**.

La Comissió de Festes ha preparat una programació variada i pensada per a petits i grans, on podrem gaudir del millor teatre amb la companyia "Amics del Teatre del Cercle dels Catòlics de Banyoles", del millor repertori de ball amb l'orquestra "Gironina", de la tradicional marxa a peu i com a actes excepcionals, "Va de Contes", explicació de contes per a tot tipus de públic i la inauguració del nou recinte de la casa de la vila organitzada pel nostre ajuntament.

Com de costum es farà el **Dinar-Homentge a la Gent Gran**. El preu del dinar serà de **15 €** per persona d'entre 8 i 64 anys, els nens fins a 7 anys pagaran **7 €**, i pels jubilats del nostre municipi de 65 anys en endavant, l'àpat serà gratuït gràcies a la col·laboració de l'ajuntament. **La data límit d'inscripció serà el dia 30 de Maig**. Recordeu que els places són limitades i, com cada any, volem donar preferència a la gent del poble i als familiars i amics que els vulguin acompanyar.

La propera setmana passarem a cobrar les quotes i a apuntar les persones que assistiran al Dinar-Homentge a la Gent Gran. Els preus de les quotes seran de **10 €** per les persones de 16 a 64 anys i de **5 €** pels majors de 65 anys.

US HI ESPEREM !!

COMISSIÓ DE FESTES

¡Hola amigos!

Después de estas últimas lluvias, que parecía que no iban a terminar, llega nuestra fiesta de verano y esperamos que el tiempo nos deje disfrutar un poquito del sol. Este año la fiesta será los días **4, 5 y 6 de Junio**.

La "Comissió de Festes" ha preparado una programación variada y pensada para pequeños y mayores, donde podremos disfrutar del mejor teatro de la compañía "Amics del Teatre del Cercle dels Catòlics de Banyoles", del mejor repertorio de baile de la orquesta "Gironina", de la tradicional marcha a pie y como actos excepcionales, "Va de Contes", cuentos para todo tipo de público y la inauguración del nuevo recinto del ayuntamiento organizado por el mismo.

Como de costumbre se hará la **Comida-Homenaje a la Gente Mayor**. El precio de la comida será de **15 €** por persona entre 8 y 64 años, los niños hasta 7 años pagarán **7 €**, y para los jubilados del municipio de más de 65 años, la comida será gratuita gracias a la colaboración de nuestro ayuntamiento. **La fecha límite de inscripción será el día 30 de Mayo**. Recordad que las plazas son limitadas y, como cada año, queremos dar preferencia a la gente del pueblo y a los familiares que les quieran acompañar.

La semana próxima pasaremos a cobrar las cuotas y a apuntar a las personas que quieran asistir a la Comida-Homenaje a la Gente Mayor. Los precios de las Cuotas serán de **10 €** para las personas entre 16 y 64 años y de **5 €** para los mayores de 65 años.

¡OS ESPERAMOS!

COMISSIÓ DE FESTES

FESTA SANT MARTI- 2003

INGRESSOS

QUOTES VEINS	2.190,00	364.385
PUBLICITAT	660,00	109.815
M ^a PILAR RUIZ	100,00	16.639
BAR CENTRE CIVIC	300,00	49.916
VITALES	500,00	83.193
CADIRES	306,78	51.044
TOTAL INGRESSOS	4.056,78	674.991

DESPESES

ARRELS-CARTELLS	100,00	16.639
ESPECTACLE INFANTIL	550,00	91.512
ORQUESTRA ROSALEDA	5.700,00	948.400
GROS MERCAT	36,54	6.080
HOSTAL AMIEL	432,00	71.879
BEGUDES MÚSICS	39,90	6.639
TOTAL DESPESES	6.858,44	1.141.148
DIFERENCIA	-2.801,66	-466.157
SALDO ANTERIOR BBVA	8.271,26	1.376.222
DEFICIT FESTA ST.MARTÍ	-2.801,66	-466.157
BOTELLERO INOX /CONGELADOR	-925,04	-153.914
INTERESSOS BBVA	-2,11	-351
SALDO FINAL BBVA	4.542,45	755.800

ESTAT DE COMPTES QUINES
2003/2004

INGRESSOS

DIA 7 DESEMBRE	2520,20	419.326
DIA 8 DESEMBRE	1667,00	277.365
DIA 14 DESEMBRE	2466,90	410.458
DIA 21 DESEMBRE	2090,30	347.797
DIA 25 DESEMBRE	2619,20	435.798
DIA 26 DESEMBRE	2561,90	426.264
DIA 28 DESEMBRE	1904,00	316.799
DIA 1 GENER	2560,80	426.081
DIA 6 GENER	3732,20	620.986
<u>TOTAL INGRESSOS</u>	<u>22122,50</u>	<u>3.680.874</u>

DESPESES

GROS MERCAT	11491,33	1.911.996
ALMACENES SANCHEZ	138,37	23.023
ESTAM-GUARNIMENTS	16,50	2.745
BERTA	2,70	449
FELIX JAUME	5,00	832
PORTELL	7,65	1.273
SUPER ALDI	28,52	4.745
MIQUEL GIRONES	929,20	154.606
VIATGES VIÑOLAS *FALTA CONFIRMAR IMPORT	300,00	49.916
SOPAR COL.LAB.REIS	523,17	87.048
<u>TOTAL DESPESES</u>	<u>13442,44</u>	<u>2.236.634</u>

<u>BENEFICI QUINES</u>	<u>8680,06</u>	<u>1.444.240</u>
------------------------	----------------	------------------

SALDO INICIAL		
BBVA	4542,45	755.800
BENFICI QUINES	8680,06	1.444.240
TOTAL BBVA	13222,51	2.200.041

CARNAVAL-2004

PAIS DE COTO	250,00	41.597
GROS MERCAT	71,94	11.970
LLET	10,00	1.664
TOTAL CARNAVAL	331,94	55.230
SALDO BBVA	12890,57	2.144.810

FESTA D'ESTIU 2004

PROGRAMA D'ACTES

DIVENDRES DIA 4

VESPRE A LES 10: Al Centre Cívic teatre amb l'obra "L'AVAR" DE MOLIÈRE, representada per l'agrupació AMICS DEL TEATRE DEL CERCLE DE CATÒLICS DE BANYOLES.

DISSABTE DIA 5

MATÍ A 2/4 DE 10, MARXA DE LA GUILLA RODA-FONTS, marxa a peu per els camins del poble. Sortida i arribada al Centre Cívic.

TARDA A 2/4 DE 4, PARTITS DE FUTBOL de diferent categories, casats contra solters i infantils, al camp de futbol.

A 2/4 de 7, CONTES DE FESTA, per VA DE CONTES un munt de contes per a petits i grans al pati de l'escola.

Nit a 2/4 de 12, ANIMAT BALL.

DIUMENGE DIA 6

MATÍ A 2/4 DE 12 OFICI SOLEMNE amb acompanyament d'orquestra.

A 2/4 d'1 INAUGURACIÓ DEL NOU RECINTE DE LA CASA DE LA VILA. Tot seguit aperitiu i dues sardanes.

TARDA A LES 2, Al Centre Cívic, DINAR HOMENATGE A LA GENT GRAN. Seguidament CONCERT, SARDANES a la plaça Genís Subiròs i BALL DE FI DE FESTA. Tots els actes seran a càrrec de l'orquestra:

GIRONINA

Des d'uns anys ençà que es parla molt de la Guerra Civil Espanyola, de la Postguerra i de la Dictadura de Franco. A la televisió només veiem reportatges sobre coses que durant molts anys no se n'ha parlat. Més d'una són les sèries que es poden veure amb aquest tema com a protagonista (només cal mirar "Cuéntame cómo pasó", de TV1 o recordar "Temps de Silenci" de TV3). I tot això, perquè ara, perquè de cop i volta?

Hi ha una nova generació que està arribant als diaris, a la televisió, a la història ... I aquesta generació ja no té por, ja no li toca tant de prop i ha crescut en la societat de la democràcia. En una societat en la que es pot parlar de tot, en la que totes les veus són escoltades. Una generació que ha rebut una educació lliure. No ha hagut d'aprendre en una llengua que no és la seva. No ha hagut d'aprendre coses que no li són properes. Ha pogut triar. És una generació que vol trobar respostes. Que es mou per saber la veritat. I que la troba. I ara, tots aquests descobriments, totes aquestes històries ... les pot explicar sense por. I fins i tot amb valor i retraient allò que no li ha agradat.

Hi ha un llibre que es titula "La historia que nos enseñaron" escrit per Ángel Luís Abós Foca que recull tota una sèrie d'anacronismes, de falsedats, de tòpics, d'idealitzacions, d'exageracions i d'errors que emplenaven els manuals i llibres d'història del franquisme. Aquest doctor en Història vol fer prendre consciència de l'ensenyament que no han de rebre les noves generacions. La història no s'aprèn memoritzant noms i dates com els nostres pares van aprendre la llista de "los reyes godos" o "las grandezas del caudillo", com es va ensenyar la història des de 1937 fins a 1975. Una època en la que es va canviar el nom a l'ensaladilla russa pel d'ensaladilla nacional, en la que Hernán Cortés apareix amb la bandera espanyola quan aquesta va adoptar-se com emblema nacional amb Carles III, ni més ni menys que dos-cents anys després o en la que un celtiber apareix amb un escut d'un cavaller de les creuades, barrant com si res els tres segles que els separen.

Cristina Bayés Quer
Juny 2004

ANY DALÍ – FÒRUM DE LES CULTURES (Resultat provisional: 10 a 0)

Aquest títol amb cua retòrica de golejada, només vol referir-se al ressó mundial d'aquests dos esdeveniments que ens han anat venent com a paradigmes de celebració, com a fites que marquen un abans i un després en la història quotidiana (o no tan quotidiana).

Els dos esdeveniments han tingut el seu punt més àlgid durant el mes de maig, amb pocs dies de diferència: la inauguració del Fòrum de Barcelona i el dia del centenari del naixement del geni empordanès del surrealisme. Només calia fer una petita atenció als titulars dels telenotícies de França, Itàlia o Alemanya, per exemple. O per als que funcionem sense parabòlica, bastava una ullada a les portades dels grans diaris el dia de la inauguració del Fòrum i el dia de l'aniversari de Dalí. El que els deia: golejada a favor del pintor.

I és que Salvador Dalí, tant si em som partidaris entusiastes com furibunds detractors, és un personatge que no sol deixar indiferent; ja sé que amb això no dic pas res de nou, però és així. I per bé o per no tan bé, és un personatge conegut arreu del món, gairebé gosaria dir que més conegut arreu que no pas aquí, aquí a casa seva. Almenys així quedava demostrat el dia 11 de maig, data de l'aniversari, quan li dedicaven portada *Le Monde*, *Le Figaro*, *Il Corriere della Sera*, el *New York Times*, el *Libération*, *Le Soir*, *La Repubblica*, el *New York Herald Tribune*, el *Times*, etc.etc, i el diari *El Punt* per exemple (els recordo que surt a Girona i que s'autoanomena diari comarcal), aquell mateix dia 11 de maig sortia amb quatre editorials, i cap de les quatre no deia ni fava del centenari.

Del Fòrum de les Cultures Barcelona 2004 en canvi, encara estem esperant que la gran majoria de diaris estrangers li dediquin un espai més o menys normal en correspondència amb l'esdeveniment. Alguns, avui, després d'un mes de la inauguració, encara no n'han dit ni piu.

Ja sé que la suposada polèmica que pot derivar-se d'aquesta comparança que els porto a consideració és una qüestió inútil, purament retòrica, una manera com una altra de passar l'estona -que diria Josep Pla. L'he portat aquí al "Farus", perquè quan una redactora em demanà si volia fer un paper, era exactament l'endemà mateix d'una sonada i televisiva jornada de noces. Se'm va acudir llavors escriure alguna cosa sobre l'alta alcúrnia representada en aquella festassa, però la cosa em sortia tan involuntàriament sarcàstica, tan negativament criticable, que me'n vaig tornar cap a casa (Dalí) i a la nostra capital (Barcelona).

I ara que hi som, direm que, encara que el món no faci la propaganda que ens agradaria que fés, tenim una capital de primer ordre, important i excel·lent en quasi tots els aspectes. Però això sí: xucla i de quina manera el país sencer. Per altra banda tenim un país que, sense aquesta gran capital, no seria res o ben poca cosa. Agafem-nos-ho doncs tal com poguem, que a més a més i ben mirat, no ho podem fer d'altra manera.

Compliments, desitjos de pau, salut i santa paciència a tota la gent d'El Far d'Empordà.

----- Josep VALLS -----
juny del 2004

**COPISTERIA
ESTEVE S.L.**

**FOTOCÒPIES - FOTOCÒPIES COLOR - CÒPIES, AMPLIACIONS I
REDUCCIONS DE PLÀNOLS - ENQUADERNACIONS - PLASTIFICATS
SERVEI DE FAX - PLOTEJATS DE PLÀNOLS - IMPRESSIÓ CARTELLERIA
COLOR - ESCANEJATS BLANC I NEGRE I COLOR - IMPREMTA
SERVEI RÀPID A DOMICILI**

Copisteria Esteve S.L.

Plaça Creu de la Mà, 4 - 17600 FIGUERES

Tels. 972 67 15 51 - 972 50 86 81

Fax 972 67 15 51

e-mail: copyesteve@telefonica.net

L'AJUNTAMENT INFORMA

Com tots podreu haver comprovat ja fa dies que han començat les obres d'urbanització de les Pedroses, ja que el projecte fou aprovat definitivament per l'ajuntament en data 20 d'octubre de 2003, i va rebre l'assabentat de la Comissió territorial d'urbanisme de Girona en data 3 de març de 2004. CIMALSA que és la promotora de la urbanització (empresa pública de la Generalitat de Catalunya) ha adjudicat la primera fase de les obres a l'empresa RUBAU-TARRES, S.A.

Per la nostra part ja hem conclòs l'enllumenat públic de l'Oliva, obra que fou adjudicada a l'empresa SIMSA, aquesta actuació era inclosa dins el Pla d'Obres i Serveis de Catalunya, any 2004 programa específic de municipis petits. Ara, ja estem treballant per poder licitar i contractar les obres del projecte d'enllumenat públic del Far i d'aquesta manera poder completar el procés d'adequació de l'enllumenat de tot els nuclis urbans del municipi.

En un altre ordre de coses, cal fer esment del nou horari d'atenció al públic de l'ajuntament, que des de febrer obre cada dia de 17 a 20 hores per a tràmits generals. Pel que fa a l'atenció d'alcaldia i secretària continuarà sent els dimarts i dijous en el mateix horari. Mentre que l'arquitecte municipal, atindrà el primer i tercer dimarts de cada mes, encara que es recomanable demanar hora prèviament a l'ajuntament.

Aprofitant que som a la festa petita del poble i diada d'homenatge a la vellesa i que, a la fi hem acabat les obres de rehabilitació de la Casa de la Vila, i per tant ja comptem amb unes noves oficines municipals, un dispensari i una biblioteca, que fou pre-inaugurada i apadrinada per la Roser Capdevila (autora de les tres bessones) a instàncies de la Z.E.R. Canigó, inaugurarem aquestes noves instal·lacions celebrant-ho amb tot el poble. Aquest acte de celebració comptarà amb la presència de la Consellera de Sanitat, Sra. Marina Geli.

Finalment i a manera de resum us citarem els propers projectes que l'ajuntament té intenció de posar en marxa, així, a més de l'enllumenat del nucli del Far que ja hem citat, cal urbanitzar l'últim tram del carrer Fonolledes i així poder connectar el Camí de Siurana amb el Camí de l'Oliva, hem endegat el projecte d'informatització i accés a la societat de la informació per a la biblioteca i oficines municipals, etc.

JA TENIM BIBLIOTECA!

El passat dia 20 de maig es va inaugurar la biblioteca municipal situada als baixos de l'edifici de la casa de la vila. Un espai que properament també serà compartit amb l'ajuntament i el dispensari mèdic.

Enguany la ZER Canigó de la qual en forma part l'escola del Far ha finalitzat un projecte que ja encetaven l'any passat: la dotació i la posada en marxa d'una biblioteca a cada escola. Un projecte que ha finalitzat al Far amb la inauguració d'una esplèndida biblioteca municipal.

La persona convidada per a la inauguració fou la **Roser Capdevila**, autora de *Les Tres Bessones*. Capdevila va arribar a l'escola del Far amb un petit incident: va fer una epistaxis –petita hemorragia del nas– i, en conseqüència se li tacà el jersei. Aquesta eventualitat però, l'utilitzà àgilment amb els nens i nenes per a introduir l'hàbit d'anar net i polit a l'escola. Tot seguit deleità a tots els alumnes i assistents amb una maleta d'on en tragué un video manual per explicar el conte d'en Patufet.

Capdevila conversà amb tots i s'interessà per l'escola, la magnífica biblioteca que s'acabava d'estrenar i pel poble en general. Va signar un pòster que l'A.M.P.A havia preparat i s'hi dibuixà ella mateixa al costat dels altres mestres. El regidor de cultura i el tinent alcalde, en representació de l'ajuntament, compartiren el moment de tallar la cinta i descobrir la placa commemorativa de la data que quedà exposada a la part frontal de l'edifici.

Tothom treballà de valent per tal que arribat el dia tot llúis i fes goig. Una feina que tothom va poguer constatar i lloà de debó. Varis periodistes convocats per l'aconteixament plasmaren les imatges en la premsa comarcal. Tot seguit se serví un aperitiu pels alumnes i assistents.

La biblioteca conserva les voltes ja existents de l'anterior edifici i convina molt encertadament l'aspecte modern del mobiliari amb l'antigor de les parets. En principi, aquest lloc s'utilitzarà com a biblioteca escolar i serà una part comuna de l'escola on els alumnes disposaran d'un nou espai per a l'aprenentatge. Està previst que, en breu, s'instal·lin els ordinadors i es faci la seva connexió a internet. De totes maneres, l'intenció de l'ajuntament és que la biblioteca passi a ser d'àmbit municipal i els vilatans hi puguin accedir sempre que vulguin.

Deixant de banda aquest tema, enguany l'A.M.P.A del Far va organitzar la primera Quina a benefici de l'escola durant les festes nadalenques. Un acte que va ser tot un èxit de públic i participació. Amb els guanys obtinguts s'ha pogut seguir ajudant a l'escola en la compra de material, subvencionant part de les sortides escolars i col·laborant en altres despeses. També es varen organitzar un cicle de xerrades relacionades amb el tema de l'educació. Per Sant Jordi, la Fina Company va escriure un conte ambientat en les fonts del poble: *La guilla rodafonts*. Els alumnes varen poguer recórrer part del terme del Far tot coneguent les fonts amb l'ajuda d'alguns pares voluntaris.

L'A.M.P.A. del Far

La competitivitat

Al llarg de la història, el ritme de la vida ha anat canviant, amb una clara tendència a l'acceleració, sobre tot en els darrers anys. Vist des d'on som és fàcil pensar que fa algunes centúries la vida devia ser monòtona, perquè els esdeveniments que passaven en un segle, ara succeeixen en un sol any. Ara tothom parla d'estrès, de sentir-se agobiat, de pressió laboral, de lluita, d'insatisfacció, de *mobing*, de depressió nerviosa. Predomina la competitivitat per damunt de la cooperació, els oponents i contrincants per damunt dels col·laboradors.

És afortunat qui pot comptar amb una feina més o menys digna. Si a més a més té la sort que s'adapti a les condicions i aptituds personals, hauria de sentir-se satisfet i realitzat de poder-la fer d'acord amb la seva capacitat.

Però la nostra societat actual no en té prou, ens exigeix cada vegada un nivell més alt de qualitat, de quantitat, hem de produir més en menys temps, i amb el mínim cost: en una paraula, la competitivitat no té amics, sinó rivals, o fins i tot enemics.

Les persones que ostenten càrrecs directius estan sotmesos a una pressió extrema, que pot arribar a posar en perill el seu equilibri emocional, la seva relació familiar o afectiva o fins i tot la seva salut física.

Cada vegada es donen més casos –segur que tots en coneixeu algun- de persones que durant anys han desenvolupat tasques de direcció o coordinació, de més alt o menor nivell, ja sigui a l'Administració, a Entitats, institucions o empreses. Per motius diversos (canvis polítics, absorcions, fusions, polítiques de mercat, etc.), aquella persona que fins aleshores tenia un important valor professional, el perd de sobte i passa a ser un element incòmode per a l'organització. En virtut d'una fórmula màgica de prejubilació, acomiadament incentivat, reciclatge, càrrec honorífic, etc. se li agraeixen - educadament o no - els serveis prestats i se'l retira de la circulació. El dolent de la pel·lícula li diu: *"Moltes gràcies, foraster. Ho has fet molt bé, però ara t'ho has d'agafar amb més tranquil·litat. Queda't aquí i fes alguna cosa"*. Es possible que se'l destini a un despatx, sense funcions, amb escàs o cap contingut, o a tasques inútils i deshumanitzadores.

La persona que s'hi troba experimenta un buit difícil de superar. Es com un cotxe que circula a 200 km/h, surt de la carretera i cau en picat per un barranc. La relació dels que havien tingut per companys es transforma d'una admiració real o falsejada, en una de compassió o alegria mofeta per la desgràcia aliena. Hom se sent inútil i pensa *"què dec haver fet malament?. Valia la pena dedicar-hi les meves energies i capacitat i sacrificar coses importants de la meva vida per acabar així?"*

El més probable és que inicialment aquesta persona caigui en una depressió, pel·l shock psicològic del canvi de ritme sobtat, sobretot si no es té una valuosa via d'escapament que faci d'amortidor del cop, diguem-ne família, amics, aficions, etc.

Una vegada superada aquesta fase, i amb una mentalitat més serena, s'ha d'anar prenent una visió més general i fer una valoració objectiva de tota l'etapa anterior. Segur que hom pot sentir-se orgullós d'haver fet coses importants, millors o pitjors, amb encerts i errors, però amb honestedat i amb una mentalitat positiva. I a continuació, encetar una nova etapa mirant endavant, procurant il·lusionar-se novament en altres coses.

Als qui ara estiguin a la part superior d'alguna piràmide, els aconsello que tinguin sempre a mà una corda de seguretat, per frenar el cop d'una caiguda, si fos necessari.

RODRIGO RATO, EL PRIMER ESPANYOL AL CAPDAVANT DEL FONS MONETARI INTERNACIONAL

El Consell Executiu del Fons Monetari Internacional (FMI) va escollir a l'ex ministre d'Economia espanyol **Rodrigo Rato** com a pròxim director gerent de la institució. Rato substituirà a l'alemany Horst Köhler, que va presentar la seva dimissió el passat 4 de març per presentar-se a les eleccions per la presidència del seu país.

El Consell, compost per 24 membres, va escollir a Rodrigo Rato per sobre de l'estadunidenc d'origen egipci Mohamed El-Erian com a director gerent i president del Consell per un mandat de cinc anys.

Rato, que era el candidat de la Unió Europea, s'ha convertit així en el primer espanyol en dirigir la institució financera pública més important del món.

El càrrec de director gerent del FMI, un dels més influents a l'economia internacional, ha correspost des de la seva fundació, i per un acord no escrit, a un europeu, mentre que Estats Units s'ha reservat la presidència del Banco Mundial, la seva institució germana. Cal dir que diversos països en desenvolupament havien expressat amb anterioritat el seu desig que el procés se desenvolupés de manera transparent i tenint en compte l'aptitud dels candidats, no la seva nacionalitat.

Rato va obtenir el suport de la Unió Europea, dels Estats Units, dels 18 països d'Amèrica Llatina, dels representants africans i del Grup dels 24 països en desenvolupament així com del president del Govern Espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero.

PRIMERES DECLARACIONS

El nou dirigent va assegurar en la seva primera roda de premsa que "l'economia mundial es troba, en aquest moment, en una clara fase de recuperació" i que assumeix el seu mandat al front de l'organisme amb la

intenció de contribuir a l'estabilitat financera, a la transparència del funcionament dels mercats i a eradicar la pobresa de bona part del món.

Rato és considerat un expert en l'endeutada Amèrica Llatina, la regió que més utilitza els programes del FMI i també la que carrega amb la major quantitat d'incompliments en el pagament del deute en la història.

El Fons Monetari, del que són membres 184 països, té oberts préstecs a 87 nacions, que a finals de l'any passat li devien 107.000 milions de dòlars.

SOBRE ESTATS UNITS

Segons Rodrigo Rato, "L'economia nord-americana està en un creixement sostingut molt fort (..) i a més és un creixement que no té riscos des del punt de vista inflacionista". També va dir que el FMI ha valorat positivament la intenció del govern d'Estats Units de reduir el seu dèficit públic al llarg dels propers anys i va expressar la seva convicció que això ajudarà a reduir el dèficit exterior i a millorar altres economies del món, especialment de l'economia europea.

SOBRE BRASIL

Va fer una crida perquè es duguin a terme reformes estructurals al país i va dir que els canvis comptables proposats per Brasil respecte a la seva despesa en infraestructures no ha de posar en perill la credibilitat dels seus pressupostos. En concret va fer una advertència sobre els comptes públics del Brasil i va fer esment en que cal valorar la importància que té la construcció d'infraestructures pel desenvolupament econòmic i social de Brasil.

SOBRE ARGENTINA

El nou director gerent del FMI haurà d'afrontar com una de les seves tasques immediates assegurar la reestructuració del deute impagat d'Argentina amb creditors privats, per valorar de 88000 milions de dòlars.

Argentina segueix essent el tercer més gran deutor del FMI, després de Brasil i Turquia.

SOBRE TURQUIA

Turquia s'està recuperant d'una crisi econòmica. Ankara s'ha guanyat els elogis del Fons per reduir la inflació al menor nivell des dels anys setanta.

"El que importa des del punt de vista del Fons és que les polítiques estan implementades amb o sense el programa del Fons. Continuar guanyant

estabilitat macroeconòmica i reformes estructurals donen com a resultat una economia turca més saludable", va precisar Rato.

SOBRE EL MERCAT DE DIVISES

"La posició dels Fons és clara: l'evolució de les monedes ha de reflectir la realitat de les economies i per tant, qualsevol política que tracti de desvirtuar aquesta situació no és positiva a mig termini, però també les correccions han de fer-se d'una manera ordenada", va dir Rato.

SOBRE EL PETROLI

Preguntant pels alts preus internacionals del petroli, Rato va dir que el preu afecta a les tensions inflacionistes, especialment en els països consumidors. Rato va advertir que l'actual nivell del preu del petroli pot suposar una retallada de tres dècimes al creixement econòmic mundial estimat pel FMI per aquest any.

Sara Bayés Quer, Juny 2004

**FUSTERIA
D'ALUMINI**

**Subirós
Ballesteros**

**Ctra. L'Escala Pont del Príncep
Tel. 50 00 85 EL FAR D'EMPORDÀ**

Punt de retorn

Joan Pere Gil, clarinetista frustrat i especialitzat en música contemporània de Josep Soler, va néixer a Tarragona, concretament a un poble anomenat Cadafalch. De petit solia jugar, al contrari dels nens del poble, a nines.

Això sí, no eren nines qualssevol. Aquestes els havia regalat la seva tia, de nom Castrellina, com a regal d'un dels seus viatges a orient, que resulten freqüents degut a la quantitat d'amants que hi té, fruits dels negocis empresarials.

A en Joan li agradava vestir a les nines. Els posava vestidets roses, sabates de taló liles, lligacames grogues i diademes brillants. Cinturons

taronges, mitges blaves i maquillatge Margaret Astor. Una mica de coloret a la cara, ombra d'ulls clara i ratlla negra. També, sovint, els estilitzava les pestanyes amb Rimmel. S'anà fent gran i, sense adonar-se'n, va perdre el costum. Va créixer enmig de somnis eròtics amb Ritha Haiboure i la veïna del 2on 1a, de la qual li sobtava l'enorme tamany dels seus pits. L'institut no era el seu, i les matemàtiques i la física li havien costat més d'un meco per part el seu pare, fill de guàrdia civil.

Vist el futur que com a universitari li esperava, decidí provar sort en això de la música. El clarinet li resultà fàcil

ja des de bon principi i, en pocs anys, ja agafà un bon nivell. Després de passar pel Conservatori Nacional de París, potser amb més pena que glòria, debutà com a solista amb l'orquestra de la BBC. Va ser un gran concert malgrat els nervis anteriors que el van fer anar al lavabo cinc cops seguits durant la mitja part.

Ara, i amb 36 anys, sovint pensa en quan era petit i vestia a les seves nines importades d'orient. I és que, potser de forma inconscient, es mor de ganes de fugir per un instant i fingir tornar a començar de nou i amb tot el temps per davant.

Andreu Casas

Collverd

PRODUCTES DE L'ÀNEC, SA

Branta

Ctra. de Vila-sacra (Les Margeneres)
Tel. 972 50 93 41 • Fax 972 67 15 55
17469 EL FAR D'EMPORDÀ (Girona)

ESTAM

flors i
plantes

Subirós - Saballs, S.L.

Servei Teleflora - Entregues a Domicili - Flors i Plantes Naturals i Artificials
Tots Tipus d'Ornaments Florals - Rams de Núvia, Esglésies
Corones i Coixins Funeraris - Disseny i Decoració al seu gust

Rda. Barcelona, 134 - Tel. 972 50 01 69 - FIGUERES

TROIA: el cavall de fusta o la primera arma de destrucció massiva

Pels volts del 1400 a.C. la civilització de la ciutat de Micenes va experimentar una gran expansió per tota la Península del Peloponès (Grècia) aprofitant el declivi de la cultura de Cnossos. La cultura micènica s'arrelà a les ciutats gregues i arribà al seu apogeu, cap allà al 1200 a.C., a la guerra de Troia, una de les més famoses de l'Antiguitat i escenari de la famosa Iliada. Les polis gregues s'uniren en guerra contra la poderosa ciutat de Troia, situada a Nord-oest d'Anatòlia (Turquia). Aquesta cobrava copiosos peatges ja que es trobava estratègicament ubicada al costat de l'estret d'Helespont, avui dels Dardanel, i era la porta d'accés al mar Negre i a les seves rendibles rutes comercials (Per entendre'ns, els grecs eren com gent usuària d'una autopista unida en revolta contra l'empresa concessionària que amb els seus mòdics peatges es fa la barba d'or perquè les infraestructures públiques no valen res).

La guerra va ser dura i violenta i es va decantar pel costat grec. Homer va narrar la història permetent-se unes quantes llibertats interpretatives i poètiques per narrar els fets, sens dubte anar a la guerra pel control d'unes rutes de navegació té poc *glamour*. En una època de males comunicacions terrestres, en què qui regnava al mar regnava al món, no s'ha d'infravalorar la importància econòmica de Troia. Avui en dia les grans potències també fan guerres per obtenir el domini dels recursos econòmics estratègics i substanciosos beneficis i ho amaguen rera falsos arguments que no es creu ningú (val a dir que almenys el grecs hi posaven una mica d'imaginació).

Així, segons la literatura (molts haureu vist la versió de la pel·lícula, una versió no gaire fidel a l'obra d'Homer, recentment estrenada), el conflicte va néixer a la boda de Tetis i Peleu, en la qual Eris, la Discòrdia, va llançar una poma amb la inscripció "*per a la més bella*". Només les deesses Hera, Atenea i Afrodita es van disputar el premi. Zeus, marit de la primera, va negar-se a intervenir-hi i va manar a Hermes portar-les totes tres a veure el troià Paris. Hera li va oferir sobirania sobre Àsia, Atenea poder a la guerra i Afrodita l'amor de la bella Helena, esposa de Menelau, rei d'Esparta. Paris, en el seu famós judici, va optar per l'amor d'Helena i la va raptar amb el seu consentiment. Després d'això, els reis

micènics de Grècia s'uniren en contra de Troia buscant venjança. Entre aquests Agamènnon, rei de Micenes i germà de Menelau, liderà les tropes gregues i sacrificà la seva filla per tenir els vents a favor durant el viatge. Els grecs també comptaven amb Ulisses, rei d'Ítaca, Àjax, Néstor, Filòctetes i molts altres. El més temut dels guerrers helens fou Aquil·les, la mare del qual, Tetis, el submergí a la llacuna Estígia de la immortalitat, tot tret del taló, quan era petit. El darrer any dels deu que durà l'assetjament de la ciutat va retirar-se, enfollit d'ira, perquè Agamènnon li va prendre Brisèida l'esclava de guerra, però com a conseqüència de la mort de Pàtrocle, deixeble seu, a mans d'Hèctor, va tornar a la guerra i va venjar la mort del seu amic amb la mort d'aquest últim. Aquil·les va negar-se a entregar el cos d'Hèctor als troians i va condemnar-lo a ser devorat pels voltors. El rei Príam, de nit, va anar tot sol a la tenda d'Aquil·les al campament grec per suplicar-li plorant que li tornés el cadàver del seu fill. Aquil·les finalment accedí a la petició de Príam. Més tard, Aquil·les s'enamorà de la filla de Príam, Polixena, i el dia que s'hi anava a casar Paris el va matar clavant-li una fletxa al taló. A les acaballes del setge, Ulisses va idear la manera d'entrar a Troia: va fer construir un cavall de fusta prou gran com perquè s'hi poguessin amagar alguns homes al seu interior i tot seguit va oferir-lo com a ofrena al temple de Possidó de la ciutat. Els troians, creient que els grecs ja havien marxat, van enderrocar una part de les seves muralles per fer entrar el cavall a la ciutat i va ser així com els grecs, que en realitat no havien marxat, van acabar podent arrasar la ciutat.

Xavier Franco i Puigdevall

Restaurant
Els Oliverons

Carn a la brasa i menú diari c. Moles, 1 - El Far d'Empordà - Tel. 972 67 15 21

la guilla roda-fonts

Hi havia una vegada una guilla, que vivia amb la seva família, en un poble petit que es diu EL FAR d'EMPORDÀ.

Tenia el cau, al marge dels pins de'n Marçal a la vora de l'estany del Far.

Hi vivia molt feliç...! A l'hivern, quan els arbres no tenen fulles, anava fins el camp de'n Campmol i des d'allà, contemplava el campanar de l'església i el Canigó nevat que es reflexava dins de l'estany i deia:

-batua, com pot ser que es vegi això a dins del 'aigua.....!

Travessant l'estany anava a beure aigua a la Font de Fonelledes.... en temps passats a l'aigua d'aquesta font se li atribuïen propietats medicinals.

La nostra guilla a la primavera, sortia a festejar i al cap de poc temps neixien les guilles petites.

Tenia molta gana i anava per les cases de pagès que tenien aviram, a buscar ànecs o gallines per atipar els seus fillets.

Però, va arribar allà, al costat de casa seva, una gent que hi varen portar deixalles de cotxes, neveres...etc

Ja no es podia viure tranquil en aquell lloc tant preciós.

Un dia, anant a buscar menjar pels seus fillets, després de creuar el camí de la rutlla va conèixer un altre indret molt bonic, també hi havia un estany i arbres i una font a la vora del camí ah....! i lo més interessant molts ànecs...!

La Guilla Roda-fonts tota curiosa va preguntar a un gos que passava per allà i que es deia Blanquet:

-escolta Blanquet, com es diu aquesta font?

En Blanquet se la va mirar de fit a fit, llavors li explica:

Es la Font Del Tupí, té l'aigua molt bona, però vés alerta a caure-hi, doncs, un dia, un nen del veïnat de L'Oliva, es va escapar de casa seva i hi va caure i va quedar ben esgarrinxat.

-Gràcies Blanquet, va dir la guilla, ja aniré amb molt de compte.

Seguidament la Guilla, veient que en blanquet era tan amigable li tornar a preguntar:

-Ei Blanquet!

-Que saps si hi ha més guilles per aquí?

-dona, va dir en Blanquet aquí mateix potser no; però no gaire lluny, allà al Manol, a Rocabuntosa, sí.

Li va agradar molt aquell lloc tot el dia corria d'aquí cap allà de seguida va fer amics nous

Un dia va trobar en Ferran que estava a l'indret de l'hort de baix i li va preguntar:

-bon home, què fas aquí?

-doncs mira, netejo aquest canyer perquè aquí hi ha d'haver la Font Del Rei

-oh....! va dir la guilla, quin nom més maco per una font...!

-Ja tornaré un altre dia per veure si l'Al cap de uns dies hi va tornar a n'aquell lloc i va veure que hi havia un clot molt ben fet i que estava ple d'aigua.

Va sentir cridoria de nens i va correr a amagar-se al darrera d'uns llorers molt grossos que hi ha a la vora del rec que surt de la font. Eren en Fortot en Garneu i en Saquellique amb xalabret volien pescar granotes.

Va marxar sense fer fressa i una mica més enllà va trobar un altre clot ple d'aigua. Va pensar :

-això dèu ser una altre font !

Va veure en Niceto , del Molí de Baix .Al Molí de Baix també tenen una font molt bonica.

A en Niceto li agrada molt explicar coses a tothom i es coneix molt bé tot aquest indret, sempre te un moment per entretenir les criatures . En Niceto treballava l'hort s'hi va acostar i li va preguntar::

-ei , Niceto, que és una altre font aquest clot ple d'aigua, amb tants de canyissos a tot vol?

En Niceto li va explicar que allà hi neixia l'aigua i que se'n deia L'Ullal.

També li va explicar que un dia quan ell tenia 8 o 9 anys el van enviar a la font de Fonelledes a buscar aigua i que quan estava

omplint el cantir va veure una serp davant seu que xiulava i se'l mirava fixament... va haver de sortir - comes ajudeu-me!!!!!!!

Davant del moli de baix hi ha molts récs que venen de les fonts i que travessant les closes de'n Cusi i de'n Trempat porten l'aigua cap al mar.

Va pensar que era un lloc molt preciós per viure-hi fins que els seus fills fossin grans.

Des del cau que va fer al marge de la Font Del Rei, sentia el cant dels rossinyols i veia els coll-verds com volaven i nedaven amb els seus aneguets rec amunt i rec avall

L'única cosa que la molestava una mica eren les granotes que quan es posaven pesades no la deixaven dormir de tants raig, raig , raig...

I aquesta es l a història de la guilla Roda-fonts. Si vosaltres la voleu conèixer heu d'anar d'excursió als estanys del Far i podreu comprovar que gairabé tot és veritat

Vet aquí un gos vet aquí un gat , aneu d'excursió aviat.

Fina Company
Esther Jofre

EL FAR D'EMPORDÀ I DALÍ

Enguany s'han fet i s'estan fent infinitat d'actes relacionats amb la figura de Dalí: inauguracions d'exposicions, l'edició de nombrosos llibres sobre la seva vida i obra, l'estudi en profunditat de tots els camps culturals que explorà, col·loquis, xerrades, taules rodones i ponències sobre el geni, la projecció de diversos curtmetratges, programes televisius... Tot això i molt més per tal de recordar el personatge que ha donat renom a Figueres i a la comarca de l'Alt Empordà a nivell mundial: Salvador Dalí i Domènech, un geni totalment atramuntanat!.

No pretenc en cap cas fer aquí una altra biografia sobre Dalí. De sobres és conegut que del genial artista empordanès s'ha escrit molt i bé. El que sí us comentaré a continuació és el lligam que el pintor va tenir amb el nostre poble a principis del segle XX coincidint amb la seva infantesa. Un lligam que em sembla val la pena recordar ara que tots plegats celebrem el centenari del seu naixement.

Dalí va néixer a Figueres, al carrer Monturiol, l'11 de maig de 1904. Era fill del notari Salvador Dalí i Cusí, descendent d'una família pagesa de Llers i de Felipa Domènech, nadiua de Barcelona, filla d'un artesà del carei (el carei és la closca de la tortuga de mar i s'usa per fer capsos, pintes i diferents objectes decoratius).

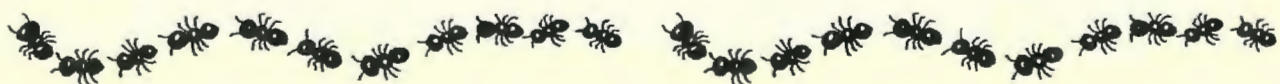
En una de les crisis de salut que Dalí va patir de nen, els seus pares decidiren enviar-lo al Molí de la Torre del Far d'Empordà propietat de **Pepito Pitxot**. Dalí aleshores tenia uns nou anys. La **família Pichot** era molt amiga del pare de Salvador Dalí. Salvador Dalí sempre va afirmar haver estat influenciat per aquesta família, que d'alguna manera el posaren en contacte amb l'art quan encara era un infant. Tots ells eren artistes amb una sensibilitat exquisida. **Ramon Pitxot** era pintor; **Ricard**, violoncel·lista; **Lluís** violinista; **Maria**, contralt, i cantava òpera; **Pepito** no tenia un ofici definit però havia cultivat totes les belles arts en particular i **Mercè** es casà amb el poeta català afincat a Madrid, **Eduard Marquina**.

El Molí de la Torre era una de les propietats més riques de la comarca i contenia un gran nombre de quadres impressionistes pintats pel sr. **Ramon Pitxot**. Va ser en aquest indret on Dalí va començar a pintar sistemàticament, fins al punt que bona part de les parets, inclús una porta, varen quedar pintats amb les seves pintures a l'oli. L'estada en aquest lloc es completava amb passejades a camp obert, a l'hort de la finca i a la recollida de la flor del til·ler , molt característica d'aquesta zona en aquella època.

Alguns dels objectes dalinians que Dalí va treure d'aquest indret i estan relacionats d'alguna manera al Molí de la Torre, foren els següents:

La torre. La imatge de la torre serví per il·lustrar els seus records en el llibre titulat *Vida Secreta*.

La crossa. La primera vegada que Dalí va veure una crossa fou a les golfes del Molí de la Torre, un objecte que l'impressionà de tal manera que a partir d'aquell moment, la crossa va ser present en bona part de la seva obra. És un dels elements dalinians per excel·lència pel fet que aquest objecte li comunicava seguretat i fins i tot una certa arrogància. Dalí considerava la crossa com a punt de suport de les seves febleses i com a recolzament en la seva vida diària davant les seves pors i dubtes. En molts dels seus quadres hi trobem aquest objecte i molts personatges s'hi recolzen.

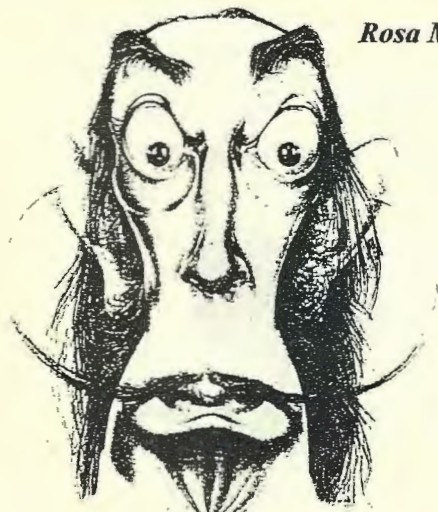
Les cireres. Dalí pintà unes magnífiques cireres en una de les portes de la torre. La pintura quedà enllestida amb les cues reals d'aquesta fruita per tal de donar més realisme a la seva obra.

Insectes variats —aranya, rateta, llargardaix, eriçó, tortuga, puput-. Durant l'estada al Molí de la Torre, Dalí va crear un petit zoològic on ell mateix tenia cura cada tarda dels seus animals. Els fabricava curiosos recipients per tal d'engabiar-los i observar-los.

El Molí de la Torre està situat a l'extrem sud-oest del terme del Far. Com el seu nom indica, es tracta d'un molí fariner ja en desús en l'època que Dalí el freqüentà. Degut a la seva privilegiada situació, en plena plana empordanesa, aquest indret és considerat un dels llocs més idonis per admirar la major part d'aquesta plana envoltada pels Pirineus, la serra de l'Albera, el golf de Roses i el Massís del Montgrí. La visió del paisatge empordanès que se'ns ofereix des del terrat d'aquest edifici és realment colpidora. Camps i més camps en diverses tonalitats es van alternant amb petits punts que reflecteixen els pobles escampats ara aquí ara allà.

Dalí en va fer una descripció en la seva *Vida Secreta* que va la pena recordar en aquest punt "*Més enllà es veia el curs lent d'un rierol que afluia a la represa del molí; més enllà encara, començaven els límits d'aquells paradisos terrenals dels horts, que servien de primer terme i eren com unes garlandes a tota una teoria del paisatge, coronat pels plans successius de les muntanyes, la leonardesca geologia de les quals rivalitzava en rigor estructural amb les dures siluetes analítiques dels núvols, admirablement dibuixats, del cel català*". Tot i que se sap que durant les estades al Molí de la Torre, Dalí va pintar profusament paisatges impressionistes, actualment no es conserva cap obra d'aquests anys. Només es guarda un dibuix del Molí de la Torre que va fer molts anys més tard per il·lustrar la *Vida Secreta*.

Cap als anys vuitanta Dalí va tornar al Molí de la Torre, acompanyat per Antoni Pitxot per tal de rememorar els seus records d'infant. Va pujar fins a la terrassa de l'edifici i es passejà pels voltants de la casa i del jardí. Hi ha algunes fotografies publicades en el llibre de J. Playà titulat *Dalí de l'Empordà* que recullen aquest visita.

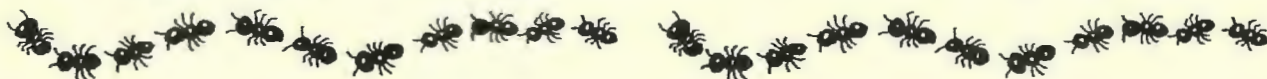

Rosa M. Moret

1942-45

Soares (Portugal).

**L'HIPER
DEL
CALÇAT**

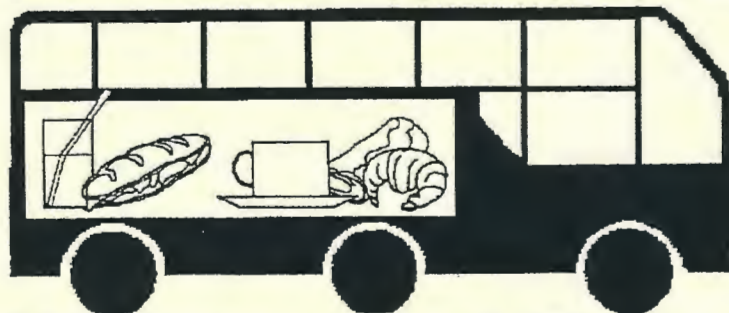
Carrer Mendez Nuñez, 53 - Tel. 972 50 63 51 - 17600 FIGUERES

Josep Pey i Noguera, s.l.
Assessor Comptable i Fiscal

c/ Vilasacra, 14
Tel. 972 50 88 61
Fax 972 51 12 84

17469 **EL FAR D'EMPORDÀ**
(Girona)

CAFETERIA - BAR ESTACIO

Plaça Estaci , 17 - FIGUERES Tel. 972 50 64 43

DE QUÈ PODRIA PARLAR ...?

Porto dies pensant que de puc fer aquest article, i no sé perquè, però no se m'acut res !! Com pot ser ? Potser la inspiració no vol sortir. Som divendres a la tarda, demà l'haig d'entregar!! Jo, com sempre, depressa i corrents, però es que no l'he pogut fer abans. Sempre, per la setmana de la festa del nostre poble, coincideix amb el cap de setmana entremig de les dues setmanes d'exàmens finals. Per això no hi ha temps per fer articles! Bé, escrivint el que penso crec que ja ha sortit un tema bastant interessat sobre el què parlar: els maleïts exàmens de finals de curs. Nervís. Mal de panxa. Menjar-se les ungles. No menjar tant. I infinitat de símptomes per, ni més ni menys, els exàmens. Bé, ara potser sí que he exagerat una miqueta, però no us penseu, no, que és força dur. Ara penseu que m'estic queixant, però si això ho llegeix alguna de les meves amigues que fan batxillerat, pensaran: De què es queixa aquesta tòtila, si l'ESO no es res, ja ho veurà quan arribi al batxillerat!. I potser tenen raó. No són només les meves amigues que ho diuen això. Els professors contínuament ens ho estant dient! Per posar-vos un exemple: l'altre dia estàvem a classe i una professora, tot parlant dels nostres futurs estudis, ens va dir que encara que havíem après el que era estudiar, que a batxillerat ho començàvem a saber i que definitivament a la universitat estudiàvem. Quina manera de donar-nos ànims, oi? Però si et pares a pensar potser val més que et diguin la veritat i així ja vas més preparada. Bé, doncs, el que us deia, que l'època d'exàmens, no només et fa estar malament amb tu mateix sinó que amb els amics també. Hi solen haver mal rotllos en aquestes èpoques de l'any. Tots estem més tensos i qualsevol tonteria ens la prenem malament. Per sort, però, després de lo dolent vé lo bo i arriba l'estiu. Quines ganes que en tenim tots. Platja. Piscina. Amics. Sortir. Ballar. Divertir-se. I moltes coses més que els joves ens dediquem a fer a l'estiu, a part de treballar, que també ho fem. Veieu quina diferència si compares els adjectius de les dues situacions descrites ??

Però de totes maneres tots els joves ens hauríem de plantejar estudiar ara que podem perquè sinó diuen que després te n'arrepenteixes. Així que a estudiar, però penseu que, tot i estudiant, ens intentem divertir al màxim, i aprofitar aquests meravellosos anys de la nostra vida, que només passaran una vegada. Veieu? Només començant a escriure els meus pensaments, m'ha sortit un article que tampoc està tant malament, no?

Bé doncs, els grans ja m'enteneu perquè per aquí ja hi heu passat, i els petits no us preocupeu, no, que ja us arribarà !!

Esther Bartolomé Roviras

Raons per anar o deixar d'anar al Fòrum

El Fòrum Barcelona 2004 s'ha creat amb la intenció d'oferir un espai nou i creatiu per pensar i experimentar sobre els principals conflictes culturals i socials que ha d'afrontar el món en aquest segle XXI. Els tres grans eixos que defineixen el Fòrum són: diversitat cultural, desenvolupament sostenible i condicions de la pau.

El coneixement d'altres cultures és essencial per a l'establiment d'un diàleg constructiu entre els pobles. Aquest coneixement implica una reflexió sobre allò que és comú a tots els humans, però també sobre les diferències. En la mesura que considerem la diversitat com a riquesa i com a patrimoni comú i no com a obstacle, serem capaços de reduir tensions i de convertir-les en una força positiva.

Avui és més urgent que mai trobar formes de creixement que respectin els recursos naturals i tinguin en compte la necessitat de no malgastar-los. És en benefici de tots i, sobretot, de les generacions futures. A més, convé entendre la sostenibilitat com un concepte que va més enllà dels aspectes ecològics, perquè és un dels factors que permetrà crear les condicions necessàries per a la convivència, el diàleg entre els pobles i la pau.

La creació d'una cultura de la pau ha de basar-se especialment en el respecte per les altres cultures, la justícia social i política, la protecció dels drets humans i les maneres de viure en harmonia i respecte envers l'entorn. Aquests elements, entre d'altres, són essencials per establir unes condicions més favorables per al progrés i el desenvolupament humà. Perquè una pau estable no és només l'absència de conflictes.

Per aquests motius, les tres institucions organitzadores (Ajuntament de Barcelona, Generalitat de Catalunya i Administració de l'Estat) van aprovar unànimement el 24 de novembre de 1999 una Agenda de Principis i Valors que va néixer amb la vocació d'esdevenir el codi ètic inspirador de les actuacions del Fòrum. L'Agenda es basa en la Declaració Universal dels Drets Humans i en els principis programàtics de les Nacions Unides, únics valors acceptats mundialment, i reflecteix la voluntat del Fòrum de difondre l'ideari d'aquesta organització en totes les seves propostes.

Els principis i valors del Fòrum Universal de les Cultures són: exaltar els valors democràtics; defensar els drets i les llibertats individuals; infondre el respecte per totes les ètnies i per les identitats culturals; fomentar el diàleg interreligiós;

reconèixer la diversitat lingüística; vetllar pel foment de la creativitat; defensar la biodiversitat; preocupar-se de la responsabilitat social i del desenvolupament sostenible.

Tot això és molt bonic, i certament molt interessant però té un costat fosc, com totes les coses que se'ns presenten tan atractives. Primer de tot el problema de l'especulació urbanística de la ciutat de Barcelona on l'ajuntament ha planificat una ciutat en funció dels seus interessos econòmics optant per un urbanisme comercial i per un model de ciutat turística, de serveis i oci, discutiblement sostenible. Un model que es presta a convertir la ciutat en un escenari o un espectacle permanent.

A part, els socis capitalistes d'aquest Fòrum són el Grup Endesa (4ª empresa d'Europa amb major emissions de CO2), Telefònica, La Caixa, Toyota, el Corte Inglés i Discovery, i el patrocinadors són Indra (empresa puntera en la indústria de l'armament), Iberia, Damm, Media pro, Nestlé, Gallina Blanca, Randstad, Panrico Donuts, Henkel, Leche Pascual, Coca-Cola, Roca, GL Events, Agbar i Abertis. Aquí hi trobem empreses que han estat denunciades en alguna ocasió per agressions al medi ambient o perquè estan compromeses amb l'economia de guerra i el neoimperialisme. Ara els convé participar en el Fòrum perquè els suposa una neteja d'imatge, beneficis fiscals i molta publicitat.

Per altra banda hem de ser conscients que el Fòrum està organitzat per les administracions que fan il·legal la immigració, cosa que fa que costi de creure que hi hagi un compromís per la pau i per la igualtat entre les persones de diferents cultures més enllà de la pura propaganda. Sota la capa de la multiculturalitat s'amaguen les contradiccions i complexitats de la globalització, i s'acaben venent la cultura i els valors com una mercaderia. Es pot arribar a pensar que Barcelona s'ha convertit en un parc temàtic que no contempla realment la vertadera diversitat, i que s'han volgut disfressar d'aquesta manera els conflictes reals de la societat actual.

S'ha d'anar o s'ha de deixar d'anar al Fòrum? La solució la té cadascú. Es tracta de posar a la balança personal el punt de vista positiu en un costat i el negatiu a l'altre i veure quins són els principis que convencen més. No hem de radicalitzar el problema sinó simplement ser conscients que el món és molt complex i que actuant consegüentment amb els propis ideals contribuïm a fer avançar la història dels éssers humans.

Maria Company i Coll

PERQUÈ ELS HOMES NO ESCOLTEN I LES DONES NO ENTENEN ELS MAPES

Aquest títol és el d'un llibre que mostra una teoria sobre les diferències entre homes i dones. En general, es pot dir que som diferents, no vol dir que uns siguem pitjors o millors que els altres, simplement diferents.

El que fa aquesta teoria és comparar l'home i la dona actuals amb l'home i la dona prehistòrics i realment sembla estrany que en tants i tants segles hem evolucionat molt en alguns aspectes i poc en d'altres.

En els inicis de la història els homes caçaven i les dones recol·lectaven. Els homes tenien l'obligació de protegir la família i les dones tenien cura de criar els fills. Aquesta diferència d'activitats va provocar que els seus cossos i cervells evolucionessin de manera diferent.

LA VISTA

Les dones són com un radar receptor. En el seu paper de procreadores i protectores dels nadons les femelles han de poder percebre els canvis de caràcter i d'actitud dels altres. Allò que habitualment coneixem com a "intuïció femenina" és l'aguda apreciació dels petits detalls i canvis en l'aparença o en la conducta dels altres. Aquesta apreciació es dona gràcies als ulls. Les dones tenen una "visió perifèrica" més amplia que els homes degut a la tasca de protectora de la llar. L'home, en canvi, té una "visió túnel" a llarga distància, per la qual cosa pot visualitzar de manera clara i precisa tot allò que es trobi al seu davant. Aquesta habilitat és deguda a la seva tasca de caçador ja que aquest tipus de visió li permetia identificar un blanc a gran distància.

L'OÏDA

En general, les dones tenen l'oïda més fina que els homes i demostren una major capacitat per distingir els sons aguts. El cervell d'una dona està programat per sentir el plor d'un nadó a la nit, mentre que un home pot no sentir-lo i dormir plàcidament. Les dones a més tenen més sensibilitat per identificar les tonalitats en el volum de la veu de manera que poden escoltar els canvis emocionals en nens i adults. L'avantatge dels homes és que ells poden identificar exactament d'on ve un so.

EL TACTE

La pell és l'òrgan que ocupa una major superfície del cos humà. La pell d'una dona és almenys deu vegades més sensible al tacte i al pes que la d'un home. Els homes tenen la pell més gruixuda que les dones per això és menys sensible. Quan un home es concentra en la realització d'una activitat física o esportiva gairebé mai no sent el dolor. Malgrat tot quan no està concentrat en alguna activitat la seva tolerància al dolor és inferior a la de la dona. A més a més, la majoria d'homes són poc sensibles al dolor d'una dona.

EL GUST

El sentit del gust està més desenvolupat en les dones. El cos humà té més de deu mil sensors del gust que detecten, com a mínim els quatre sabors principals: dolç o salat a la punta de la llengua, agre als costats i amarg al final. Els homes distingeixen més els sabors salats i amargs, mentre que les dones saben discernir més els sabors dolços, això pot ser degut a que elles havien d'assegurar-se que les fruites eren més madures i dolces per donar-les als seus fills.

L'OLFACTE

El sentit de l'olfacte també es troba més desenvolupat en les dones i curiosament aquest s'aguditza durant el període, dins el cicle menstrual quan la dona ovula i també quan la dona està embarassada.

Així doncs, la dona, amb un món sensorial més ric, espera que un home desxifri els seus senyals verbals, vocals i corporals, avançant-se així a les seves necessitats. L'home, però, no assoleix aquestes expectatives. Una dona roman en silenci i assumeix que un home sabrà el que vol o el que necessita i com que l'home no copsa aquestes indirectes, ella l'acusa de ser insensible, llavors els homes responen "però què esperes? Jo no puc llegir-te el pensament!".

Les investigacions mostren que certament els homes no tenen massa qualitats per llegir el pensament, però la part positiva és que poden aprendre i entrenar-se per ser més conscients dels missatges corporals.

El cervell de la dona i el de l'home no han evolucionat idènticament i per això mostren diferents punts forts, talents i habilitats. Els homes necessitaven que certes àrees encefàliques desenvolupessin el sentit de l'orientació i l'habilitat física. Ben al contrari, les dones necessitaven tenir aptituds per orientar-se en les distàncies curtes, una visió perifèrica per controlar els voltants, habilitat per realitzar diferents activitats al mateix temps, així com destacar en l'art de la conversa i ser sensibles a les emocions dels altres. Com a conseqüència d'aquestes necessitats, el cervell femení i el masculí van desenvolupar zones específiques que s'encarregaven de cada habilitat.

Tots els resultats d'investigacions relacionades amb el desenvolupament del cervell coincideixen: el cervell de l'home està especialitzat, té menys connexions de fibres nervioses entre els dos hemisferis cerebrals i el seu encèfal està dividit en seccions i configurat per concentrar-se en una tasca específica. Aquesta és la raó que fa que molts homes es queixin de no poder fer dues coses a la vegada.

El cervell d'una dona està configurat per realitzar més d'una tasca al mateix temps ja que té més connexions entre els dos hemisferis cerebrals i això, a més a més, facilita la transmissió d'informació entre els hemisferis i fa que pugui emetre judicis precisos sobre persones i situacions a nivell intuïtiu.

HABILITATS EN LA PARLA

Per als homes, la parla no és una habilitat específica del seu cervell. Cal recordar que els homes no han evolucionat per ser comunicadors, sinó caçadors i per tant, no solien parlar o reunir-se. Ben al contrari, les dones estaven juntes tot el dia i per tant la seva capacitat per parlar i, fins i tot, per parlar totes alhora està molt desenvolupada. Les nenes, a més de començar a parlar abans que els nens, als tres anys tenen el doble de vocabulari que un nen de la mateixa edat i les paraules pronunciades són molt més comprensibles.

L'única forma que una dona té d'alliberar-se dels seus problemes és parlar-ne. L'home al sentir problemes només sap pensar i donar solucions, però ella no vol sentir solucions, només vol que l'escoltin i la comprenquin.

HABILITATS ESPACIALS

La capacitat espacial es podria definir com l'habilitat per representar en la ment formes, dimensions, coordenades, proporcions, moviment i geografia. Així mateix inclou la destresa per orientar-se en un lloc que presenta múltiples obstacles i observar les coses en una perspectiva tridimensional. En els homes, aquesta funció específica es troba localitzada com a mínim en quatre zones de la part frontal de l'hemisferi dret del cervell i per aquesta raó és un dels seus punts forts. En general, els homes són capaçs d'indicar on és el nord, fins i tot quan no tenen ni idea d'on són. En el cas de la dona, l'habilitat espacial es troba en els dos hemisferis i sense localització específica. Per això, només el deu per cent de les dones presenten excel·lents habilitats espacials.

Així doncs, per acabar, només dir que és evident que homes i dones no som iguals, encara que avui en dia dir això no és massa ben vist. El que crec que és important és entendre i acceptar aquestes diferències per tal de poder conviure en pau i harmonia. I, acceptant aquestes diferències i tenint ben present que el pas de la nostra existència és molt curt, podem intentar educar els nostres fills en la igualtat per tal que l'evolució de la humanitat vagi en aquesta direcció.

**AGRO JARDINERIA
I
PLANTES**

PINSOS I COMPLEMENTS PELS ANIMALS
PERRUQUERIA CANINA

L'AMIC

FIGUERES - MODA - FIGUERES

FIGUERES

c/. Nou, 174 - Tel. 972 67 51 29

c/. Sagitari, 1 (Marca de L'Ham) - Tel. 972 67 58 22

ROSES

Av. Jaume I, 10 - Tel. 972 25 35 24

**BAR - RESTAURANT CA. LA MARIA
VILATENIM**

Obert des de 6:30 H del matí a 9 del vespre. De Dilluns a Dissabte. Diumenges Tancat. Es fan esmorzars i menús diaris per a dinar a 5.95 Euros. Dijous paella de marisc. No es fan sopars però els interessats podeu trucar en cas de sopars de grup, despedides, etc.

TELÈFON 972-504115

SISTEMES I PRODUCTES PER A GRANGES

PROGRANGES, S.L.

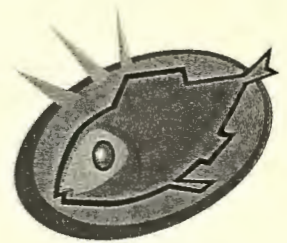
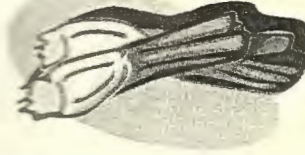
Ramon Santaulària

TANCAMENT DE QUALITAT, AMB FUSTA
TRACTADA O FERRO PLASTIFICAT.

C/Hortes, 26 - FIGUERES -

Tel. 972 50 06 14 Fax 972 67 14 61

www.progranges.com

CUINA DE FESTA MAJOR

Hola a tots!! Ja tomem a tenir aquí la festa major del nostre poble, i juntament, la revista Farus, on per cada festa us proposem un menú boníssim!. A continuació us donaré unes receptes que m'han donat la gent del poble. Si us les llegiu bé veureu que tenim unes cuineres de primera. Començarem amb un entrant, després un segon plat i finalment uns postres. Tot boníssim per cert!

Primer plat: MANDONGUILLES DE POLLASTRE AMB SALSA DE CARROTA I PEBROT

Ingredients:

- 800g. de carn picada
- pollastre
- 100 g. de molles de pa
- ½ got de llet
- 3 dents d'all
- 1 ou
- 1 ceba
- 1 pebrot vermell
- 2 tomates
- 2 carotes
- 2 gots de vi blanc
- 1 got d'aigua
- oli, sal, pebre i julivert

Preparació:

Primer pelem les dents d'all i les mullem amb julivert. Seguidament, en un bol, posem les molles de pa i la llet deixant que s'empapi bé. Piquem la ceba i la posem a la paella. Li deixarem fins que vingui ben rossa. A continuació hi afegim el pebrot picat i ben petit i les dues carotes. Quant ho tinguem tot ben rossejat, hi posem una cullerada de farina, el vi i l'aigua, i ho deixem coure uns 15 minuts. En una altra font a part, hi posem el pollastre salpebrat, la molla remullada amb llet, l'all i el julivert. Ho barregem bé, hi afegim l'ou, i continuem barrejant-ho fins aconseguir una pasta

homogènia. Amb aquesta pasta farem les boles i seguidament les fregirem amb oli.

Quan estiguem, les fem al plat i les recobrim amb la salsa que prèviament havíem preparat. Boníssim!!!

CONCHA PICADO

Segon plat POLLASTRE AMB MEL I AMETLLES

Ingredients:

- un pollastre trossejat
- 4 cullerades de mel
- 200 gr. d'ametlles torrades
- 75 g. de mantega
- 200 g. de carotes
- 200 g. de cebes
- el suc de ½ llimona
- una cullerada de sucre
- sal i pebre

Preparació:

Primerament, salpebrar el pollastre i col·locar-lo en una platja per anar al forn. Afegir 25gr. De mantega i 100 g. d'ametlles barrejades amb la mel. Remoure els ingredients i tapar la platja amb paper d'alumini. Introduir-la al forn prèviament escalfat a 200°C i coure durant 40 minuts. Mentrestant, escalfar 2 cullerades de mantega en una cassola i rossejar les cebes i les pastanagues durant tres minuts. Cobrir amb aigua, tapar i coure a foc lent durant 20 minuts més. Després, destapar i

continuar coent fins que s'evapori el líquid. Fondre la mantega en una paella i saltejar les ametlles restants amb el sucre. Abocar sobre les verdures, regar amb suc de llimona i servir amb el pollastre. Bon profit!

SARA BAYÉS QUER

Postres DELÍCIES DE NOUS

Ingredients:

- 6 nous
- 200 g. de nous picades
- 4 cullerades de sucre
- un raig de vi

Preparació:

Primerament folrem un motlle amb paper i la untem amb oli o mantega. En un vol batem els ous. Li afegim: el sucre, les nous picades i el raig de vi. Ho barregem tot i ho fem en una safata. Introduïm la safata al forn i li deixem mitja hora aproximadament. Un cop cuita la deixem refredar. Després la cobrim de xocolata negra desfeta (xocolata amb un % molt elevat de cacau), i li posem unes nous per sobre. Per acabar, ho deixem a la nevera unes dues hores.

Deliciós!!!!

MARTA FERRÉS PAGÈS

Doncs au, aquí us deixo un menú ben complet i boníssim. Bon profit a tothom!

Esther Bartolomé Roviras

Els Francesos a El Far d'Empordà !!!

Us seguiré explicant la història de la conquesta del francesos a les nostres contrades,

Una vegada caiguda la plaça de El Far, no per això va quedar net el camí per a conquerir el Castell de Figueres. La Ciutadella de Roses no deixava de ser un greu destorb per poder-se llançar a la conquesta del Castell. Però, una vegada acordonada la Ciutadella, el dia 24, sí va quedar el camí net i fou el 27 de novembre, cinc dies després de caure el nostre poble, el Castell de Figueres es va rendir. Per tot Europa va arribar la notícia. Tothom se'n feia creus de la rendició sense oferir resistència, doncs es tractava del segon castell més important d'Europa. Això feu que es tingués a punt de complir-se el gran anhel de França: fer de l'Empordà un nou departament francès. L'únic entrebanc que restava encara era a Roses. Però el 2 de Febrer de l'any 1795 fou conquerida.

Si el francès s'arriba a enamorar tant del nostre país empordanès quan el va conèixer, el més natural era que volgués mimar-lo i evitar tota destrucció. Però les coses es varen complicar. Després de la rendició de la Ciutadella, la resistència espanyola es va dobla i el nord de França va haver de fer front a noves invasions. Per tot això, calia acabar amb aquella guerra. Madrid també ho volia. Ara, la consigna entre els militars, era "Anem-nos-en ara per tornar un altre dia, quan hi hagi pau a les fronteres i serà en aquell moment que es liquidaran totes les defenses que frenin la nostra pròxima arribada. La pau s'arribarà a firmar per fi i amb la pau s'haurà consumat la demolició de tots els reductes de defensa que el país encara disposa." El reducte defensiu que existeix damunt el nostre temple entra a la llista.

Segons els historiadors, és en els dies de la seva retirada que el francès va fer més gala de crueltat i de voracitat. Com ens toca veure el país després de la retirada del francès? Queda el país sense bestiar, sense gra (el cereal havia estat repartit a la tropa), sense vi als cellers i potser, aclivellats a bales, sense fargues (el francès s'havia passejat sobre tots els llocs de culte)...

Tota destrucció té diferents graus però quan la destrucció arriba al màxim té un altre nom: la ruïna. La Guerra Gran va deixar el nostre poble en ruïnes. Aquí res va quedar deslliurat del sotrac. Quan passats els nou mesos d'exili tornaren els seus pobladors es va fer un gran plor. Sant Martí de El Far d'Empordà, qui t'ha vist i qui et veu !! a aquest plor general no s'hi va poder sumar el rector del poble, perquè ja havia mort. El llibre diu que va morir expatriat a Camplong després de dinar i jo pregunto: moriria enverinat? Qui fou el seu successor ens va trametre la notícia que va morir d'afflicció, veient l'amargura del seu poble. No us puc donar detalls de com va quedar El Far d'Empordà. Però si us puc donar una idea de com va quedar l'església en ruïnes. A les parets laterals, on acaba la pedra tallada i on comença el cascall es pot veure fins on va ser derruït el nostre temple.

Vull declarar aquí l'interès desplegat per a reconstruir el nostre temple arrel de la Guerra Gran. Fou reconegut d'interès real, mentre regnava Carles IV, i es va reformar amb materials com els que ara hi podem veure. Però no varen passar ni 13 anys quan varen tornar els francesos i ho tornaren a derruir tot.

Mossèn Jaume Pratdesaba.

Una mica més sobre Dalí

Durant aquest 2004 s'està produint una allau d'obres sobre Dalí a les llibreries, una invasió de títols que se'ns fan repetitius. Ja abans de l'any Dalí, l'obra literària que hi havia sobre el tema era molt àmplia. Així com l'obra de gènere biogràfic.

Però una de les obres que s'han publicat en motiu d'aquest centenari mereix una especial atenció. Es tracta de "L'enigma Dalí", escrit per Josep Playà i Màrius Carol (autor, a més, de "Les seduccions de Júlia", una novel·la la protagonista de la qual és una directora de documentals a qui n'han encarregat un sobre Dalí. Ella visita tots els indrets propers a l'artista cosa que fa que nosaltres, els empordanesos, ens endinsem més en l'obra per allò de conèixer els llocs dels quals ens parla).

Ens descriuen un geni capriçós, amb una cort ambulat, però

també un home i una dona lligats a profundes pors, com la de morir pobres, cosa que explicaria la seva avarícia pels dòlars. Són interessants els capítols que parlen de Dalí i la política: la seva còmoda relació amb Franco, la seva admiració per la monarquia i la seva desconfiança cap als polítics de la Transició.

La vida del pintor està explicada en vint enigmes - capítols sobre un tema dalinià amb principi i final. Podem veure la seva relació gairebé de mare i fill amb Gala, els seus problemes familiars o la seva turmentada sexualitat.

Es tracta d'un llibre molt documentat que pot ajudar-nos a entendre i valorar més un geni que potser, tot i tenir-lo més a prop que ningú, ens és una mica llunyà ... Això és el que té ser un geni!!

Cristina Bayés Quer
Juny 2004

PARIDES.COM

Espai de la revista Farus dedicat a les parides internàutiques.

10 preguntes!!!

1. Quan va durar la guerra dels 100 anys?
2. Quin país fabrica els barrets de Panamà?
3. De quin animal obtenim el "catgut" (fibra de tripa de gat) usada en cirurgia?
4. En quin mes celebren els russos la Revolució d'octubre?
5. De què estan fets els pinzells de pèl de camell?
6. De quin animal prové el nom de Illes Canàries?
7. Quin era el nom del rei Jordi VI d'Anglaterra?
8. De quin color és l'ocell anomenat pinsà porpra?
9. D'on provenen les groselles xineses?
10. Quan va durar l'última guerra dels 30 anys?

Puntuació i valoració personal:

10 respostes encertades: enginyer de la Nasa (o equivalent).

5 respostes encertades: Becari i gràcies.

1 resposta encertada: Podries formar part del club d'en Homer Simpson

0 respostes encertades: !!!.....!!!

Solucions:

1. 116 anys, des de el 1337 fins el 1453.
2. De Equador.
3. De les ovelles i els cavalls.
4. Al Novembre. El calendari rus estava 13 dies endarrerit respecte el nostre.
5. De pèl d'esquirol.
6. El nom en llatí era Insularia Canària (Terra de gossos).
7. Albert. Quan assumí el tron l'any 1936, respectà el desig de la Reina Victòria que cap rei en el futur, s'anomenés Albert (el seu difunt espòs).
8. D'un carmí característic.
9. Provenen de Nova Zelanda.
10. Trenta anys, per descomptat: des de 1618 fins 1648.

BENVINGUT AL CLUB D'EN HOMER SIMPSON!!

Fes aquestes proves

1. Assegut, fes cercles amb el peu dret en el sentit de les agulles del rellotge (sense tocar el terra). Mentre fas això dibuixa el número 6 a l'aire amb la mà dreta. El teu peu canviarà de direcció. Impossible fer-ho bé!

2. Càlcul mental. S'ha d'efectuar ràpidament i sense calculadora.

Tens 1000, suma-li 40. Suma-li 1000 més. Afegeix-li 30 i novament 1000. Suma-li 20. Suma-li 1000 i hi afegeixes 10. Quin és el total?

El resultat és 5000? La resposta correcta és 4100!

3. Ràpid i impressionant: quantes lletres "f" té el text següent. Com sempre fes-ho ràpid.

"FINISHED FILES ARE THE RESULT OF YEARS OF SCIENTIFIC STUDY COMBINED WITH THE EXPERIENCE OF YEARS "

Quantes 3, o 4? Errat, són 6!

Traumes d'internet

Moviments Demogràfics

Casaments:

- Manuel Morillo Vega i Sònia-Ilona Ratsch, es van casar el 27 de Desembre de 2003 al Local Social d'El Far d'Empordà.

Defuncions:

- Teresa Soler Pinadell, va morir el 26 de Novembre de 2003
- Carmen Pérez Ortega, va morir el 14 de Desembre de 2003.
- Camilo Argelés Ayats, va morir el 10 de Febrer de 2004.
- Josep Bayés Puig, va morir el 21 de Maig de 2004.

**CONSTRUCCIONES
GUERRERO - NEGRO, S.L.**

c/ Vila-sacra, 8
Tels. 630 993 815
629 710 523

17469 EL FAR D'EMPORDÀ
(Girona)

Subministres EL FAR

**MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ
NOVA EXPOSICIÓ**

Oberta també dissabtes de 16:00 a 20:00.

VENDA AL MAJOR:

**FORJATS I ACABATS DE VIVENDA
COBERTS DE FIBROCIMENT I TEULES
- GRANGES -
IMPERMEABILITZACIONS I SANITARIS**

**GRESSOS I REVESTIMENTS.
PREUS DIRECTES
DE FÀBRICA**

carrer de la Font, 1

Tel. i Fax 972 51 14 08

17469 EL FAR D'EMPORDÀ (Girona)

Bicicletada a Sant Pere Pescador. Fotografia cedida per Joan Farreró. Can Magre. Any 1948 aprox.

Els que hem pogut conèixer són:

*D'esquerra a dreta: Pau Ferrer, Joan Farreró, Rosa Hospital, Daniel Jofre, Niceto Carbonell, Lluïsa Vilà,
Rosa Malé, Pitu Pagès.*